ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ*

PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY IN DIGITAL ERA FOR SMALL SCHOOLS, MUEANG AMNAT CHAROEN DISTRICT UNDER THE AMNAT CHAROEN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

วิลาสินี ศิริบูรณ์[1], สุรางคนา มัณยานนท์[2] และ เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม[3]

Wilasinee Siriboon[1], Surangkana Manyanon[2] and Charoenwit Somphongtam[3]

[1-3]บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

[1-3]Graduate School, Ratchathani University, Thailand

Corresponding Author's Email: Wilasinee4832@gmail.com

วันที่รับบทความ : 5 มิถุนายน 2569; วันแก้ไขบทความ 7 มิถุนายน 2569; วันตอบรับบทความ : 9 มิถุนายน 2569

Received 5 June 2026; Revised 7 June 2026; Accepted 9 June 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน จำนวน 187 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 42 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยสภาพปัจจุบันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .478-.842 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่ง

Citation:

*วิลาสินี ศิริบูรณ์, สุรางคนา มัณยานนท์ และ เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม. (2569). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(4), 931-945.

Wilasinee Siriboon, Surangkana Manyanon and Charoenwit Somphongtam. (2026). Professional Learning Community In Digital Era For Small Schools, Mueang Amnat Charoen District Under The Amnat Charoen Primary Educational Service Area Office. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(4), 931-945.; DOI: https://doi.org/10.

Website: https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/

การเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .526-.871 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และการหาค่าความถี่

ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.52, S.D. = .702) ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.73, S.D. = .444) สำหรับแนวทางการพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ โดยสนับสนุนการใช้ ChatGPT ในการออกแบบแผนการสอน สร้างสื่อการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน และพัฒนากิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อยกระดับสมรรถนะครูและเพิ่มประสิทธิภาพของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล

คำสำคัญ: ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, ยุคดิจิทัล, โรงเรียนขนาดเล็ก

Abstract

This research aimed to investigate the current conditions, desirable conditions, and development guidelines for Digital-Age Professional Learning Communities (PLCs) in small-sized schools in Mueang Amnat Charoen District. The sample consisted of 187 teachers selected through stratified random sampling. The research instrument was a 42-item questionnaire with an Item-Objective Congruence (IOC) index of 1.00 for all items. The questionnaire assessing the current conditions of Digital-Age Professional Learning Communities demonstrated item discrimination indices ranging from .478 to .842 and a reliability coefficient of .94. Likewise, the questionnaire assessing the desirable conditions exhibited item discrimination indices ranging from .526 to .871 and a reliability coefficient of .95. Quantitative data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis and frequency distribution.

The findings revealed that the overall current conditions of Digital-Age Professional Learning Communities were at a high level ($\overline{X}$ = 3.52, S.D. = .702), whereas the overall desirable conditions were at the highest level ($\overline{X}$ = 4.73, S.D. = .444). Regarding the development guidelines, school administrators should encourage teachers to enhance their digital technology competencies and contemporary learning management skills. Particular emphasis should be placed on supporting the integration of ChatGPT in instructional design, learning material development, learner data analysis, and the creation of differentiated learning activities that address individual learner needs. Such initiatives are expected to strengthen teachers' professional competencies and enhance the effectiveness of Digital-Age Professional Learning Communities in small-sized schools.

Keywords: Professional Learning Community, Digital Age, Small-Sized Schools

บทนำ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เป็นแนวคิดสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของการทำงานร่วมกัน เพื่อยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ (DuFour & Eaker, 2010) ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจำเป็นต้องปรับรูปแบบให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลง โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

สำหรับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอเมืองอำนาจเจริญยังเผชิญกับข้อจำกัดหลายประการ เช่น จำนวนครูที่ไม่เพียงพอ ภาระงานที่หลากหลาย ความแตกต่างด้านสมรรถนะดิจิทัลของครู ตลอดจนข้อจำกัดด้านทรัพยากรและเทคโนโลยี ส่งผลให้การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพยังไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ครูจำนวนมากยังขาด

โอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ขาดการใช้ข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งยังไม่สามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพได้อย่างเป็นรูปธรรม ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนในระยะยาว (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ, 2568) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย วางแผน และพัฒนาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพครู คุณภาพผู้เรียน และคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนต่อไป (มารุต พัฒผล, 2562)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

2. เพื่อศึกษาข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

การทบทวนวรรณกรรม

1. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล มุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้สถานศึกษานำไปใช้ในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ให้คุณภาพ ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ ดังนี้ 1) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 2) ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม 3) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม 4) ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ 5) ด้านภาวะผู้นำร่วมและสมาชิก และ 6) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการ

เรียนรู้ทางวิชาชีพ สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ผ่านการรวมตัวร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และนักการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อมุ่งมั่นร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ให้สามารถพัฒนาต่อยอดวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์โดยมีภารกิจร่วมกัน ดำเนินการแบบทีมเรียนรู้โดยครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลให้การสนับสนุนเพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ (ชูชาติ พ่วงสมจิตร, 2567)

การวิจัยเรื่อง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยใช้กรอบแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 2. ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม 3. ด้านวิสัยทัศน์ร่วม 4. ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ 5. ด้านภาวะผู้นำร่วมและสมาชิก และ 6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 61 โรงเรียน มีประชากรทั้งสิ้น 372 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 187 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษา ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)

ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดที่เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยใช้กรอบแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย นำแบบสอบถามนำแสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) พบว่า แบบสอบถาม มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดลองใช้ (Try out) วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .478-.842 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 และ 2) สภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .526-.871 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากมหาวิทยาลัยราชธานี นำส่งหนังสือฯ พร้อมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อำนาจเจริญ แบบสอบถามได้รับคืนมา จำนวน 175 คน จากแบบสอบถาม จำนวน 187 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.58 และทำการบันทึกคะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ปีการศึกษา 2568

4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และหาค่าความถี่

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

ผลการศึกษา สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้าน

n = 175

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	3.48	.711	ปานกลาง	4.68	.465	มากที่สุด
2. ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม	3.56	.697	มาก	4.72	.449	มากที่สุด
3. ด้านวิสัยทัศน์ร่วม	3.56	.696	มาก	4.72	.447	มากที่สุด
4. ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ	3.46	.712	ปานกลาง	4.73	.444	มากที่สุด
5. ด้านภาวะผู้นำร่วมและสมาชิก	3.49	.707	ปานกลาง	4.73	.440	มากที่สุด
6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	3.59	.690	มาก	4.77	.420	มากที่สุด
รวม	**3.52**	**.702**	**มาก**	**4.73**	**.444**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.52, S.D. = .702) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($\overline{X}$ = 3.59, S.D. = .690) 2) ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม ($\overline{X}$ = 3.56, S.D. = .697) 3) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ($\overline{X}$ = 3.56, S.D. = .696) ตามลำดับ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ ($\overline{X}$ = 3.46, S.D. = .712) สำหรับ สภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.73, S.D. = .444) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($\overline{X}$ = 4.77, S.D. = .420) 2) ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ ($\overline{X}$ = 4.73, S.D. = .444) 3) ด้านภาวะผู้นำร่วมและสมาชิก ($\overline{X}$ = 4.73, S.D. = .440) ตามลำดับ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ($\overline{X}$ = 4.68, S.D. = .465)

2. ผลการศึกษา ข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

ตารางที่ 2 ข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

n = 20

ข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ	ความถี่
1. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	
ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการเรียนรู้ในยุคใหม่ โดยสนับสนุนการใช้แชตจีพีที (ChatGPT) เพื่อช่วยในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างสื่อการสอน วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล อันจะช่วยยกระดับสมรรถนะครูและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	20
2. ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม	
ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรมผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านการใช้แคนวาเพื่อการศึกษา (Canva for Education) ในการออกแบบสื่อ อินโฟกราฟิก ใบงาน และสื่อดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อใช้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และเสริมสร้างการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	17
3. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	
ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันผ่านไมโครซอฟท์ทีมส์ (Microsoft Teams) เพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดี และสร้างความร่วมมือระหว่างครูทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ความไว้วางใจ และวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันอย่างยั่งยืน	18

จากตารางที่ 2 ข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ จำนวน 3 ด้าน ที่มีผู้แสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอการพัฒนามากที่สุด สรุปแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ มีข้อเสนอการพัฒนาที่สำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการเรียนรู้ในยุคใหม่ โดยสนับสนุนการใช้แชตจีพีที (ChatGPT) เพื่อช่วยในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างสื่อการสอน วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล อันจะช่วยยกระดับสมรรถนะครูและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (ความถี่ 20)

2. ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม มีข้อเสนอการพัฒนาที่สำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านการใช้แคนวาเพื่อการศึกษา (Canva for Education) ในการออกแบบสื่อ อินโฟกราฟิก ใบงาน และสื่อดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อใช้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และเสริมสร้างการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (ความถี่ 17)

3. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มีข้อเสนอการพัฒนาที่สำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันผ่านไมโครซอฟท์ทีมส์ (Microsoft Teams) เพื่อใช้เป็นพื้นที่ในการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดี และสร้างความร่วมมือระหว่างครูทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ความไว้วางใจ และวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันอย่างยั่งยืน (ความถี่ 18)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาอภิปรายผลในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้าน

ชุมชนกัลยาณมิตร 2) ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม 3) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ตามลำดับ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ สำหรับ สภาพที่พึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร 2) ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ 3) ด้านภาวะผู้นำร่วมและสมาชิก ตามลำดับ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดเล็กเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพครูผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กยังมีข้อจำกัดด้านเวลา พื้นที่ และภาระงานของครู ทำให้การดำเนินกิจกรรม PLC ยังไม่สามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ส่งผลให้สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากครูและผู้บริหารต้องการให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่มาพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดเวลาและพื้นที่สำหรับการดำเนินกิจกรรม PLC อย่างชัดเจน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาร่วมกันอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ์ เกษวงษ์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการ PLC อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนเวลา เทคโนโลยีดิจิทัล และสร้างบรรยากาศการทำงานแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมให้ครูสามารถพัฒนาวิชาชีพ

2. ข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ มีดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการเรียนรู้ในยุคใหม่ โดยสนับสนุนการใช้แชตจีพีที (ChatGPT) เพื่อช่วยในการออกแบบแผนการ

จัดการเรียนรู้ สร้างสื่อการสอน วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล อันจะช่วยยกระดับสมรรถนะครูและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูและผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กมีความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการเรียนรู้ร่วมกันในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล อีกทั้งการนำเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ เช่น แชตจีพีที (ChatGPT) มาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อ และการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน ช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็ว ทันสมัย และตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับสมรรถนะครูและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทิยา ศรีบุญเรือง (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษาในการพัฒนาวิชาชีพครู รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการ PLC เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็กควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการสร้างชุมชนกัลยาณมิตรที่เอื้อต่อความไว้วางใจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกันของครูและผู้บริหารสถานศึกษา จากนั้นส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมและภาวะผู้นำร่วม เพื่อให้บุคลากรมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน ควบคู่กับการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยมีโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เช่น ChatGPT ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน และการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล อันนำไปสู่การยกระดับสมรรถนะครู คุณภาพผู้เรียน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบ “D-PLC AI Model” (Digital Professional Learning Community with Artificial Intelligence Model) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 D-PLC AI Model

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า สภาพปัจจุบันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร รองลงมาคือ ด้านการร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรค์นวัตกรรม และด้านวิสัยทัศน์ร่วม

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านโครงสร้างสนับสนุนสมรรถนะ ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารและครูตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพผ่านกระบวนการ PLC ในยุคดิจิทัล และมีความต้องการให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นระบบ สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับข้อเสนอการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เช่น ChatGPT ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน และการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการ PLC อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับสมรรถนะครูและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญกำหนดนโยบายส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัล จัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน ขณะที่ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การกำหนดเวลาและพื้นที่สำหรับกิจกรรม PLC อย่างชัดเจน การพัฒนาคลังองค์ความรู้ดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของครู และการสร้างบรรยากาศการทำงานแบบกัลยาณมิตรที่เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ส่วนข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ การศึกษารูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา และการพัฒนาระบบเครือข่ายการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน PLC ของครูในโรงเรียนขนาดเล็กให้เกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2567). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional learning community: PLC). ในบังอร เสรีรัตน์ ชาริณี ตรีวรัญญู และเรวดี ชัยเชาวรัตน์ (บ.ก.), 9 วิถีสร้างครูสู่ศิษย์ เอกสารประมวลแนวคิดและแนวทางพัฒนาวิชาชีพครู. โครงการพัฒนาระบบกลไกและแนวทางการหนุนเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียน สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (สสค.).

นันทิยา ศรีบุญเรือง. (2565). การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิเชษฐ์ เกษวงษ์. (2565). การเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุม เขต 2. วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒน์, 5(4), 43–64.

มารุต พัฒผล. (2562). การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ. (2567). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. อำนาจเจริญ: กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

DuFour, R., & Eaker, R. E. (2010). Professional learning communities at work: Best practices for enhancing student achievement. National Education Service.